„ehk tühjad." — Külla liggidalle joudes, sai temma meel jo heaks, kui ta näggi, et temma nomimisse järrele aia aukud ollid kiñni pandud. Agga weel suremad römo tundis temma südda, kui ta körtsi jure tulli, ja leidis, et ep olnud ni suurt hulka rahwast kous kui minnewal pühhapäwal, ja et need kes ennast ollid koggunud, waiksed ollid, ja ennamiste keik selge peaga. Ta hakkas jo ennese meles immeks pannema, et temma maenitsus ni ussinaste ni suurt kaswo olli saatnud: siiski ei olnud ta öige julge se peäle, kas se temma maenitsusse ö ükspäinis wois olla: waid ta tahtis essite öigest otsast selle imme asja kättesada. Sepärrast olli temma essiminne tö, kui ta sedda rahwast sai terretand, et neid kitis seülle, et ta neid nenda tassatselt ja wisi pärrast ja ühhelmelel ühheskous leidis. — „Minno melest „on, (ütles ta) otsego olleksin ma saksa-

„maal,

„maal, ja otsego leiaksin ma hopis teist „suggu rahwast siin, kui need mis ma min„newal pühhapäwal leidsin. Nüüd min„na woin teile töeste tunnistada, et ma „röömsa süddamega teie seltsis woin olla, „nenda kui ma wimati arra süddamega teie „seltsis ollin."

Üks noor Mees. Kuida sul siis ni arg südda on? egga sa ennam poisike ei olle, ja egga meie metsalissed ei olnud!

Josep. (watis tükki aega terrawaste selle nore mehhe silmi, pärrast ütles ta) Poioke! Kas sa olled omma ello aial karro näinud?

Noor Mees. Se on üks immelinne küssiminne! mis siis olleks, kui ma karro ep olleks näinud?

Josep. Ärra sa panne pahhaks minno küssimist, ja ärra ehmata ka mitte seülle: waid kosta mulle sepeäle julgeste kui mees kel mehhe südda sees on, nenda kui sa en-

nast

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1789, lk. 30